

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 40. Saxoniorum Oratorum postulata, eorumque oratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

mitatem, & tranquillitatem veræ, *Sæcul. XVI.*
 Et Apostolicæ, & Catholicæ Ecclesiæ *A.C. 1552.*
 posse juvare.

Absoluto hoc sermone Deputatis
 abire jussis admodum succinctis verbis
 significabatur, Synodi Patres post ma-
 turam rei propositæ deliberationem suo
 tempore responsuros, atque ita Orato-
 res dimittebantur.

§. XL.

*Saxoniorum Oratorum postulata,
 eorumque oratio.*

Eadem die post prandium Saxonici *Pf. p. 313.*
 Electoris Deputati pariter ad allo- *Pallav. l. 12.*
 quium admittebantur, ibidemque ser- *c. 15. n. 7.*
 monem, quem idem Virodunensis E-
 piscopus in Synodi Tridentinæ a-
 ctis refert, pronuntiabant, ac ce-
 terorum nomine Leonardus Padehor-
 nius verba faciebat. Hac in re Sar-
 pius turpiter hallucinatur, dum hosce
 Oratores ante Wirtembergenses fuisse
 auditos narrat. Porro Saxonix De-
 putati suam orationem latine concep-
 tam ad quinque capita reducebant,
 quorum primum respiciebat datæ pro-
 missæ securitatis fidem, quam minus
 idoneam esse contendebant, eoquod
 Concilium Constantiense decrevisset,
 præstandam non esse fidem publicam
 reis ob crimen Religionis; hinc aliam

Sæcul. XVI
A.C. 1552

se petere aiebant ea forma, quæ Bohe-
mis a subsecuto Basileensi Concilio da-
ta fuerat. (*)

II. Petebant Protestantium Orato-
res, ut parata jam articulorum decisio
protraheretur usque ad Theologorum ad-
ventum, qui a Saxonie Electore brevi
mitendi erant de his disceptaturi, &
quibus nondum accedere licuerat, fidem
publicam cujuscunque expertem periculi
desiderantibus.

III. Ut recognoscerentur, ac denuo
in disputationem revocarentur una cum
Saxonie Theologis, quæ ad eam usque
diem

(*) Hanc in rem observat Pallavicinus,
falsum esse, quod hic dicitur, hujusmodi De-
cretum a Constantiensi Concilio fuisse conditum.
Decretum fuit, per fidem publicam hæreticis
concessam a profanis principibus, haud obstru-
gi iudices Ecclesiasticos, ad quos pertinet de his
caussis judicare, adeoque laicorum Magistratui
observata ex parte sua securitatis fide, nihil
ultra præstandum: verum Ecclesiastico Magi-
stratui, qui fidem non dederat, integrum esse
suo fungi munere: quo circa Saxonum petiti-
onibus quædam calumnia, perinde quasi Con-
cilia docerent, fidem publicam haud esse servan-
dam, eratque studiose quæsitæ cavillatio in esse
curitatis libello, qui ab ipso Concilio illis legi-
time traditus fuerat.

diem decreta fuissent Confessione Augu-
 stanae adversantia, cum hæc fuissent Au-
 gustani Conventus sensa, quando Impe-
 rii totius nomine continuatio Tridentinae
 Synodi intermissæ postulabatur, hinc no-
 vam banc trutinam necessariam esse age-
 bant, quod ipsorum Principi innotuisset,
 iis articulis, præsertim de justificatio-
 nis negotio, multa errata non levia con-
 tineri, per Sacras literas redarguenda:
 præterea dicebant, hujusmodi capita sta-
 tuenda esse Christianarum omnium natio-
 num calculo, quarum Antistites superio-
 ribus decretis haud intervenerant, & his
 absentibus, eam Synodum peculiarem
 conventum, non Oecumenicum Concilium
 appellandum.

IV. Postulabant, ut, cum quædam
 ex controversiis, potissimum de Romano
 Pontifice, agerentur, meminissent Pa-
 tres Sanctionum Concilii Constantiensis,
 ac Basileensis, in quibus statuitur, ut in
 causis fidei, & in iis, quæ ad ipsum Ro-
 manum Pontificem spectant, ille Conci-
 lio subiiciatur: instabant igitur Saxonis
 nomine Oratores, ut primo loco id a Pa-
 tribus Tridentinis declararetur, perin-
 de ac a Basileensibus Sessione secunda,
 adeoque juramento solverentur ii, qui
 Pontifici fuerant obligati.

Denique V. Oratores eas Divini ob-
 sequii, publicæque Salutis contestationes

Sæcul. XVI
A. C. 1552.

*adjecere, quæ sunt vocabula communia
ingentium malorum æque, ac bonorum
auctoris.*

(*) Expositis hisce quinque articulis, sermonem suum scripto tradiderunt his pene verbis conceptum,

§. XLI.

*Oratio Saxonice Deputatorum ad
Concilium.*

*Reverendissimi, & Amplissimi quarum-
cunque dignitatum, & Ordinis, ac
status Viri, Patres, ac Domini debita
reverentia observandi. Illustrissimus
Prin-*

(*) Haud diffimulandum est id, quod Præsides admodum callidæ Protestantium petitioni circa Synodum Constantinensem opposebant: *cum enim, inquebant Patres, semper Lutherus, ejusque factio Concilium Constantiense tanquam irritum, ac Sacrilegum detestati fuissent, quippe qui præcipuas opiniones suas ab eo damnatas conspexerant, cumque tunc, ut maxime Lutherani obfirmati refellerent tot illius decreta certæ significationis, & efficacia, alienum ab omni ratione videtur, nunc ab ipsis proferri veluti divinum oraculum quoddam illius decretum dubiæ intelligentiæ, & neutiquam confirmatum a Martino Pontifice, cujus confirmatio tantum extenditur ad fidei dogmata ibi adversus recentes hæresarchas sancita.*